

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. **«GORENJEČ»** stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravništvu.

Domoljubno politično premišljevanje.

II.

Sedaj si nekoliko podrobneje oglejmo to državnovladno politiko! Avstro-ogrsko državo tvori več dežel ali kronovin in prebivalstvo teh je zelo različno po narodnostih, med katerimi so Slovani: Čehi, Poljaki, Malorusi, Slovaki, Hrvati in Slovenci v ogromni večini. Vendar pa imajo v avstrijski državni polovici državnovladne vajeji popolnoma v rokah Nemci, na Ogrskem pa Ogrji ali Mažari. Kako so dobili Nemci vladno moč nad toliko večino avstrijskih Slovanov in kako so ti prišli v okvir avstro-ogrske monarhije, tega se hočemo tu izogniti, ker ima to drugo smer kakor smo jo zavzeli v pričujočem premišljevanju.

Nemci izrabljajo najbrezobzirnejše svojo vladno moč nad avstrijskimi Slovani, in to je vzrok, da še vedno vladajo nad slovansko večino. Ali to je za Nemce slaba nenaravna podlaga, ki se more omajati in krute zatiralce Slovanov prekueniti, Slovanom pa pripomoči do njihovih pravic. Zato bi bilo nespametno, ako bi se avstrijski Slovani slepo vrgli pod noge oholim Nemcem kakor jim ti to vedno in vedno predrzno svetujejo in ukazujejo!

Prej je bila avstro-ogrska monarhija ena sama enotna država. Leta 1867. pa so jo naši premeteni Nemci, menda po navodilu iz Berolina, razdelili na avstrijsko in ogrsko polovico tako, da pripadajo Slovaki in Hrvati Ogrski, drugi že gori naštetih Slovani, med temi tudi Slovenci, pa Avstriji. To so storili zato, da bi s to razdelitvijo razdelili tudi Slovane in jih tako lože zatrli. Ogrji so dobili popolno samostojnost, dasi so bili k temu iz več razlogov mnogo bolj opravičeni Hrvati na eni strani in Čehi na drugi strani!

Ogrji so se bili leta 1848. spuntali zoper Avstrijo, in hrabri takratni hrvaški ban Jelačić je s svojimi četami Hrvatov popolnoma premagal. Ali Nemci so jim vse to radi odpustili ter jim izročili svoje rešilce Hrvate in ravnotako tudi Slovake — v pokončanje. In barbarski Mažari so jih takoj začeli najkrutejše zatirati. Kako se

zdaj godi še ostalim ogrskim Slovakom, to je prežalostno, in kam je privedla samopašna mažarska politika junaške in nekdanje tako močne Hrvate, to kaže sedanji obupni položaj na Hrvaškem in v Slavoniji. V teh deželah so Mažari in mažaroni, to je hrvaški izdajalci, hrvaški narod tako izsesali in gospodarsko oslabili, da se zdaj povsod še preprosti kmetje vzdignejo in puntajo zoper krivično in tiransko mažarsko vlado. Več tisoč Hrvatov se je v zadnjih letih že izselilo v Ameriko, ostali v svoji domovini, ki so jo z dragoceno krvjo rešili njih dedje pred turškimi divjaki, pa so začeli glasno in odločno zahtevati svojih pravic. Trpljenje v mažarski sužnosti jih je pritiralo tako daleč, da so pripravljene raje umreti v boju s svojimi zakletimi mažarskimi sovražniki kakor da bi še nadalje tako živeli pod njihovo vlado in svoj lep materin jezik na njen pritisk zamenjali z barbarsko madjarščino! Ali predrzni Mažari odgovarjajo na pravične zahteve Hrvatov le z zasmehovanjem, z bajoneti, sabljami, streljanjem iz pušk in zapiranjem po ječah!

In kje dobe toliko poguma in oholosti v sedanjih časih oni maloštevilni Mažari, ki so jih hrvaški junaki v omenjenem letu tako naklestili, da še zdaj ne morejo pozabiti njihovih udarcev? Kje drugje kakor pri Nemcih, ki so jim naročili uničiti Hrvate in Slovake!

Saj vidimo, slišimo in beremo vsaki dan bolj jasne dokaze, v kako velikodušen nasmeh se raztezajo preplemenita srca naših starih prijateljev Nemcev nad nesrečo usmiljenja vrednih ogrskih Slovanov! Z odprtimi rokami hite sedaj avstrijski Nemci povsod na pomoč trinoškemu Mažaru na banskem prestolu v Zagrebu, daje se mu za teptanje hrvaških pravic in obdržanje turških razmer na Hrvaškem avstrijska armada na razpolago in sprejema se ga prav prisrčno in prijateljsko na Dunaju. A če pridejo na Dunaj slovanski poslanci iz Avstrije prosit in pritoževat se zaradi vnebojpijočih krivic, ki jih izvršuje ta ban na bratskem narodu hrvaškem, tedaj se jim glasno za-trjuje, da nima Avstrija nobene pravice vmešavati se v ogrske zadeve in ministrski predsednik Körber jih zavrača z osornimi in prezirljivimi govori, iz katerih se razodeva le poniževanje avstrijskih Slovanov ter predrzno, z lažmi pretkano zagovarjanje in opravičevanje nasilstva, sleparstva in grozodejstva zagrebskega trinoga Khuena-Hedervaryja!

Kaj pomeni tako zagovarjanje tega človeka? Slovenski pregovor pravi: «Gliha vkup štriha! Našim državnim poslancem pa si usojamo pri tej priliki svetovati, da si dobro zapomnijo za vselej ljubeznivosti Körberja in da naj se preveč ne podvizajo, da bi mu s svojim klečeplazstvom kmalu spet izkazali kako uslugo na korist slovanskim sovražnikom!

Turistovski vlak

bode vozil od dne 1. julija do dne 15. septembra iz Ljubljane do Trbiža. V nastopnem pregledu je razviden vozni red na posameznih postajah:

Od hod	Pri hod
Ljubljana, juž. k. 5:00 zjutr.	Ljubljana, juž. k. 10:39 ponoči
» drž. k. 5:08 »	» drž. k. 10:35 »
Vižmarje . . . 5:19 »	Vižmarje . . . 10:28 »
Medvode . . . 5:27 »	Medvode . . . 10:19 »
Škofja Loka . . 5:39 »	Škofja Loka . . 10:05 »
Kranj . . . 5:52 »	Kranj . . . 9:53 »
Sv. Jošt . . . 5:57 »	Sv. Jošt . . . 9:47 »
Podnart . . . 6:12 »	Podnart . . . 9:37 »
Otoče . . . 6:16 »	Otoče . . . 9:31 »
Radovljica . . . 6:29 »	Radovljica . . . 9:21 »
Lesce . . . 6:38 »	Lesce . . . 9:15 »
Žirovnica . . . 6:48 »	Žirovnica . . . 9:00 »
Javornik . . . 6:58 »	Javornik . . . 8:53 »
Jesenice . . . 7:06 »	Jesenice . . . 8:47 »
Hrušica . . . 7:11 »	Hrušica . . . 8:38 »
Dovje . . . 7:22 »	Dovje . . . 8:29 »
Kranjska gora . 7:45 »	Kranjska gora . 8:09 »
Rateče . . . 7:51 »	Rateče . . . 7:57 »
Trbiž . . . 8:11 »	Trbiž . . . 7:37 »

V Kranju, 20. junija.

Naši vojaki, ki bi morali priti letos po dovršeni triletni službi na dopust, bodo morali najbrž služiti do konca meseca decembra. Vzrok temu je, da ogrski

državni zbor ni sprejel vojne predloge. Naš državni zbor je sicer dovolil vladi novince, ali samo pod tem pogojem, da se enaki zakon sprejme tudi na Ogrskem. Ker se pa to vsled obstrukcije madžarskih opozicijonalcev ne more zgoditi, bodō morali tudi naši vojaki služiti tri mesece dalj, namreč do 31. decembra. Za to naj se zahvalijo madžarskim prenapolnežem.

Tedenske politične vesti. V ogrski poslanski zbornici je buknila dne 15. junija dejanska obstrukcija. Opozicijonalci so hrupno zahtevali, naj se predsednik izreče o položaju. Grof Apponyi je nekako posmehljivo odgovoril, da stori to prihodnji dan. Na to so se vsi poslanci opozicije oglasili k besedi. Predsednik je dovolil govoriti le nekaterim, kar je znova izzvalo nepopisen hrup. — Na Gališkem so dobili novega deželnega namestnika grofa Potockija. — Na Laškem imajo ministrsko krizo. Kralj se pogaja z nekaterimi možmi, da prevzamejo vodstvo vlade. — Olomuški nadškof Kohn je bil minuli teden sprejet pri papežu radi znane «Rektus»-afere. V Rimu je dobil oster ukor, da mora vse spraviti v najlepší red, sicer bo odstavljen. — Na Francoskem je prišlo v nekaterih krajih o priliki procesije sv. Rešnjega telesa do velikanskih nemirov. Vlada je namreč prepovedala ponekod, da se smejo te procesije vršiti le v cerkvi. Nekateri francoski klerikalci pa so vzlic temu rovali proti postavi in tako je prišlo med socialisti in klerikalci do velikih spopadov. Red je napravilo šele vojaštvo.

Nemiri na Hrvatskem.

V varaždinski okolici vlada velika razburjenost radi vojaštva, ki je ondi nastanjeno. Kmetje so zahtevali, naj se vojaštvo odstrani, kar pa se seveda ni zgodilo. Veliki župan Rupido je celo zahteval, da se proglasi v varaždinskem okraju nagla sodba. Kmetje so se popolnoma uprli. Prišlo je do vročega boja z vojaštvom. Padli so štirje kmetje, ranjenih pa je deset. Radi teh dogodkov so izstopili iz vladne madžaronske stranke c. kr. kamornik pl. Halper in oba grofa Kulmer, ki hočejo prestopiti v opozicijo. — V Zagrebu ni več prostora za vojaštvo, zato so razpustili gornjegrajsko deško šolo in tamkaj nastanili vojake. General Čanič, ki se je sprl z banom je šel na lastno prošnjo v pokoj.

PODLISTEK.

Pred duhovnim sodiščem.

Po nemškem J. C.

Konec . . .

Dolgo časa je bilo vse tiho v sobi. Zmrzeljak se je zopet vsedel na svoj stol.

«Vi torej nočete preklicati?» prekinil je konečno škofijski propovednik sveto tišino.

«Ne, gospod propovednik!»

«Jako obžalovanja vredno!» hitel je škofov kapelan in se je obrnil proti kanoniku. «Imamo torej slučaj hudega kršenja dolžne pokorščine!»

«Ljubi duhovni brat,» sklonil se je kanonik črez mizo k gospodu Celestinu. «Morda se pa vendar premislite?»

«Ali mislite, prečastiti gospod kanonik, da nisem imel zato dosti časa tisto dolgo vrsto let, katere sem preživel v gorski samoti?» odvrnil je ekspozit.

«Ta slučaj trmoglavosti je naravnost patologičen!» dvignil se je škofov kapelan raz svojega sedeža in z nervoznimi koraki letal po sobi.

«Ljubi brat,» dejal je debeli kanonik, «jako žal mi je za vas. Ali vi morate biti na najhujše pripravljeni! Na nasvet duhovnega sodišča bode konzistorij odločil, da bodete v duhovniški kaznilnici internirani, v tem slučaju v tukajšnjem frančiškanskem samostanu in sicer toliko časa, da se premislite. Vi sicer po državnem pravu niste primorani podvreči se tej internaciji —»

«Škoda!» pretrgal je škofov kapelan govornika.

«V slučaju upornosti pa zgubite takoj svojo župnijo!» prišteval je škofijski propovednik.

«S tem seveda veliko izgubim!» Gospod Celestin se je vzdignil z mladeniško hitrostjo, z roko pa je udaril ob mizo: «V frančiškanski samostan torej pridem? Torej res v frančiškanski samostan? Primojdunaj!»

«Prosim, samo tu nobene komedije,» karal je kapelan.

«Kaj pa se zgodi potem z mojo ekspozituro?»

«Ta bode seveda med tem dana drugemu v oskrb,» pojasnjeval je gospod kanonik.

«Torej drugemu v oskrb? Jaz pa pridem v frančiškanski samostan? Ni potreba več v noč in nevihto? Ni mi treba skrbeti, da umrje kdo mojih faranov brez zadnje popotnice? Gospodje sodniki! Jaz sem star človek in sem v moji samoti popolnoma pozabil gladko govoriti. Jaz ne vem, kako naj bi vam rekel! Tisočkrat hvala, tisočkrat, da ste to izprevideli in da ste tako dobri, da me preskrbite na stare dni. Bog vam tisočkrat poplačaj!» Gospod Celestin je izvlekel iz žepa velik pisan žepni robec in brisal si je rosne oči.

«Vi nas napačno razumete,» govoril je škofijski propovednik. «Vaša internacija v tukajšnjem frančiškanskem samostanu pomeni za vas duhovniško kazen!»

«To naj bode zame kazen!» zasmel se je Celestin iz vsega srca. «Vi že oprostite, gospod propovednik. Ali jaz se moram smejati, ako vi to imenujete kazen!»

V zagrebškem občinskem svetu je opozicionalec Gašparovič predlagal, naj se izreče zahvala Slovincem in Da'matincem za njih požrtvovalnost, sočutje in solidarnost s Hrvati v njihovem boju za svoje pravice. Madžaronska večina je odklonila nujnost. sprejela pa je to resolucijo.

Pripoveduje se, da je bilo v Zagrebu o priliki procesije sv. Rešnjega telesa vsega skupaj 7000 vojakov. Ban sicer ni bil pri procesiji, pač pa njegov namestnik, kateri je bil obdan od več prav gostih čet vojakov, policajev in orožnikov. Ban ima strah pred prevratom v Srbiji.

Dogodki na Srbskem.

V Srbiji zopet vlada mir. Ljudje so se zopet posvetili delu. Trgovine, ki so bile v četrtek in petek zaprte, so zopet vse odprte, zastave pa so večinoma izginile. Umorjeni so bili pokopani ponoči v četrtek na petek popolnoma na tihem, da se prepreči vsaka demonstracija. Bili so pokopani na javnem pokopališču v Belemgradu.

O umoru kralja in kraljice se uradno razglša naslednje: Voditelji so bili polkovnik Mašin, general Atanackovič in minister Genčić. Zarotniki so prišli ob pol 2. uri ponoči pred konak. Tu se je vnel boj s stražo in je bilo šest mož ubitih in 20 ranjenih. Potem so zarotniki hoteli iti v stari konak. Podpolkovnik Naumovič je vrata razstrelil z dinamitom in se pri tem ponesrečil. Zarotniki so iskali kralja in kraljico celo uro po palači; konečno so ju dobili v neki sbrambi. Po'polkovnik Mišič je pozval kralja, naj se odpove in naj kraljico iztira iz Srbije. Kralj se je branil, na kar so zarotniki njega in kraljico ustrelili in vrgli trupli v park, kjer jih je zjutraj našel ruski poslanik. Ubitih in ranjenih je bilo 54 oseb.

Umorjena kraljica Draga ima številno sorodništvo. — Med kraljevimi papirji so našli načrt proklamacije, s katero se Dragin brat, Nikodem Lunjevica, proglašja prestolonaslednikom. — Kraljica Draga je zapustila pet milijonov dinarjev premoženja. Toliko si je «prihranila» v tem kratkem času, kar je bila kraljica. Od kralja je dobivala vsak mesec 60.000 dinarjev, med tem ko oficirji po več mesecv niso dobili plače. Kraljica Draga je imela tudi vrhovno nadzorstvo nad vladni dispozicijski fond in je iz tega fonda veliko pobrala. Denar je nalagala v francoskih bankah. V kraljevski blagajni, ki jo je opravljal general Petrovič, so našli le 50.000 dinarjev.

«Jaz vas ne razumem!»

«Pojdite samo za eno leto v Ledenice, potem me bode te že razumeli!»

«Ljubi brat!» pričel je nakrat kanonik, kateri je zadnje minute prespal v svojem naslanjaču. «Morda pa vseeno še pravočasno prekličete. Vidite, ali ne bi bilo lepo, ako bi tudi o vas cerkev mogla izreči besede: Laudabiliter se subjecit!»

«Tega ne bode te doživeli, gospod kanonik!» dejal je veselo gospod Celestin. «Jaz grem k Franciskanom! Prekličem nič! Sicer bi moral za zahvalo zopet v Ledenice! Prosim Vas, internirajte me! Jaz sem bil že dosti časa zunaj, tako daleč zunaj vsega sveta! Ali se smem sedaj odstraniti?»

«Prosim! Stvar je rešena! Drugo vse pismeno!» odgovoril je škofijski propovednik.

Celestin se je svojim sodnikom priklonil in šel.

«Slučaj je nezaslišan!» cepetal je mali kapelanček.

«Vsaj smo rabili skrajna sredstva!» menil je gospod kanonik.

«Gotovo! Druzih sredstev nimamo!» dejal je škofijski propovednik.

«Škoda, škoda, zdihoval je škofov kapelan.

«Ali smem gospode povabiti na mal prigrizek?» sklenil je debeli kanonik debato.

V ponedeljek dne 15. t. m. ob 1. uri popoldne so zagrneli topovi s trdnjave ter se je s tem naznanilo, da ima Srbija zopet kralja. **Srbskim kraljem je bil soglasno izvoljen Peter Karagjorgjevič**, prestolonaslednikom pa proglašen njegov sin. Posebna deputacija je odšla v Genovo v Švico, kjer sedaj stanuje, da mu naznani izid izvolitve. Listi pišejo, da sprejme Peter Karagjorgjevič izvolitev. Imenoval se bo Peter I.

Dopisi.

S Trate nad Škofjo Loko. Oni «Domoljubov» dopisnik od 19. februarja t. l. je mene privedel, da pišem drugi dopis, ker se je ta klerikalni možič nekoliko obregnul tudi ob mene. Takih klerikalnih prismodarij nisem mogel več mirno prenašati, zlasti, ker se je širokoustni bahač hvalil, da je na naši strani postala velika tihota zaradi zmage klerikalcev pri občinskih volitvah. Takih budalosti se pri nas sramuje vsak gorjanski fant tam v kravjem hlevu. Čudno ni, saj se je v cerkvi po dvakrat eno nedeljo agitiralo za občinske volitve, večkrat je izostala celo pridiga. Hiša božja je postala tako kraj agitacije, kjer se je zmerjalo nekatere naše somišljenike, ki niso hoteli capjat za vrtoglavih kapelanom, za mežnarjem in za onim kosmatincem, katerega sem vam zadnjič enkrat opisal. Zlasti poslednjega je prav smešno gledati, kako se mu zdaj njegovi ožji somišljeniki odkrivajo in se mu priklanjajo. Na svidenje, g. kosmatinec!

Iz Velesovega. V nedeljo, dne 7. t. m. se nam je izpolnila želja, da je k nam prikorakal «Gorenjski Sokol» iz Kranja. V ta namen smo se zbrali v gostilni g. Sajovica ml., ki je bila okrašena z lepimi mlaji in slovenskimi zastavami. Na dvorišču omenjene gostilne se je zbralo vse po'no radovednega ljudstva. Poypraševalo je vedno, kdaj pridejo tisti gospodje iz Kranja, ki nosijo rdeče srajce in na glavi čepice s peresi. Kdo pa je tebi pravil, da so taki gospodje? oglasi se deček. Meni so povedali oče, ko sem jih prašal, kaj so to Sokoli. Jelo se je bliskati, grmeti in dež je lil okrog in okrog. Vse končano, smo si mislili. Toda glej! že je pridrdral prvi voz, ki nam naznani, da «Sokol» koraka čez železni most. Bode že nekaj. Kmalu nato se pripelje slavni čitalniški pevski zbor iz Kranja in za njimi se prikaže lepa vrsta čvrstih Sokolov. Pred gostilno jih pozdravi g. učitelj J. Petkovšek v imenu velesovske župnije. Krasno mu odgovori gosp. starosta Ciril Pirc. Sokoli so potem po kratkem premoru odkorakali na dvorišče, kjer je bil pripravljen prostor za telovadbo. Ondi se je zbralo toliko ljudstva, da je nastala prava pravcata gnječa. Videlo se je, da je ljudem sevala radost z oči. Najprej so zapeli vrli pevci pod vodstvom g. Vilka Rusa, potem pa se je pričela telovadba. Našemu ljudstvu so izvrstno ugajale proste vaje, katerih tukaj še nismo nikoli videli. Še dokaj živahneje so bile vaje na bradlji in drogu. Ploskanja ni bilo ne konca ne kraja. Vse je občudovalo gibčne in izvežbane telovadce. Po končani telovadbi je pričelo deževati. Toda kmalu se vreme zvedri in na oder stopi starost'a in deželni poslanec g. Ciril Pirc, ki skoro v pol ure trajajočem jedratem govoru razloži pomen, namen in delovanje Sokolstva sploh in obenem pove, kako naj si kmet pomaga sam po izreku: «Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!» Med govorom in konec govora so neprestano sledili živahni živio- in dobro-klici, iz česar je g. govornik lahko sklepal, kako navdušeno je ljudstvo sledilo in odobravalo njegov govor. Pri izvrstni kapljici smo se potem zabavali še precej časa in le prehitro je prišel čas odhoda, zakaj trobentač je poklical brate Sokole na odhod. Med gromovitimi živio- in nazdar-klici so odkorakali vrli Sokoli. Iz okolice smo opazili mnogo gospode in prijateljev, ki so nas posetili. Vsa čast tudi našim sosedom Šenčurjarom, zlasti pa Žabničanom, ki se niso ustrašili groma, bliska in dolgega pota. Domačini so ostali še dolgo v noč v gostilni g. Sajovica, ki se je v vsakem oziru potrudil postreči z izborno kapljico in okusnimi jedili. Naša želja je le še ta, da bi poletel «Gorenjski Sokol» še večkrat med nas. Zatorej kličemo še enkrat vsem obiskovalcem te slavnosti, zlasti pa telovadcem in pevcem krepki «Nazdar!»

Testament v peči.

Pred kratkim se je vršila pred ljubljanskim sodiščem zanimiva razprava o testamentu Neže Kukman. Razprava je bila velezanimiva, zato je naša dolžnost, da o nji poročamo. Naj navedemo le najbolj važne odstavke iz dotične tožbe, katero je vložila Ana Šmalc, služkinja v Kranju št. 52, po g. dr. Iv. Tavčarju proti stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani, katero je zastopal v imenu finančne prokuratorje g. dr. J. Brejc, za neveljavnost oporoke.

V Ljubljani je ravnokar umrla teta Ane Šmalc, Neža Kukman. Iz zapuščinskega akta je razvidno, da znaša zapuščina nad 6000 kron in da je Neža Kukman napravila pravno veljavno pismeno oporoko dne 8. maja 1894. Ob roki te oporoke se je oglasila Ana Šmalc za dediča. Skovala pa se je še neka druga pismena oporoka dne 11. maja 1902. Ob roki te oporoke se je oglasila po finančni prokuraturi stolna cerkev v Ljubljani za dediča.

Neža Kukman ima prav revno sorodstvo, ena sestra berači takorekoč od hiše do hiše. Pokojnica — teta Ane Šmalc — je naročila poslednji, da skrbi za revno sorodstvo in ona bi se bila tudi podvrgla temu nalogu, da se niso duhovniki vtaknili vmes z namenom, da odjedo revežem, kar bi se dalo odjesti. Neža Kukman je bila stara 76 let in ni bila že kake dve leti pred svojo smrtjo več pri pravi brihtnosti. Na to slabotno žensko se je spustil cel aparat duhovniške pohlepnosti. Obiskovali so jo duhovniki, obiskoval jo je kanonik Kajdiž. Kajdiževa kuharica in zlasti tudi kuharica kanonika Zamejca. Pręgovarjali so jo ubogo starko, da mora svojo hranilnično knjižico zapustiti gospodom in cerkvi, drugače ne bo imela lahke smrti in tudi ne nebeškega izveličanja. To je trajalo več mesecev, dokler ni Neža Kukman postala popolnoma mehka in, tresoč se pred peklenskim ognjem, tudi zmedena. Tako preparirano žensko so privlekli dne 11. maja 1902 v stanovanje kanonika Kajdiža, ki ji je takoj napravil novo pridigo, ji grozil s smrtjo in večnim pogubljenjem ter zmešano žensko še bolj zmedel. Nato je zapisal nekaj, kar pa Neža Kukman ni umela. Poslal je po testamentarične priče: po šenklaškem mežnarju, lemenatarskega hlapca in lemenatarskega hišnika. Že izbira teh nepristranskih ljudi je dovolj jasna. Kanonik Kajdiž je potem nekaj prečital, potem pa pozval Nežo Kukman, naj podpiše. Neža Kukman je podkrižala, ne da bi izrekla, da podpiše svojo poslednjo voljo. Nato je odšla. Črez dva dni pa se je nekoliko zbrihala in prišla do zavesti, da je morda podpisala kaj napačnega. Pričelo jo je boleti srce, ker je prav rada imela Ano Šmalc in druge svoje sorodnike. Takoj drugi dan se je podala h kanoniku Kajdižu in ondi zahtevala, da se ji vrne «testament», ker ta testament ne velja nič. Ko je dobila to listino zopet nazaj, je šla k sv. prijateljici — kuharici pri kanoniku Zamejcu, kateri je izročila testament z nalogom, da ga sežge. Toda njena prijateljica, čeprav je jako pobožna, ni takoj uničila testamenta. Šele neki večer pred smrtjo Neže Kukman je vendar vrgla listino v «šparherd», meneč, da je še dosti ognja v njem. Toda žrjavica v štedilniku ni bila več živa in tako se je testament opalil samo na robih. Drugo jutro je Zamejčeva kuharica, videč, da testament ni zgorel, vzkliknila: Holt! to je čudež, Bog sam noče, da bi se testament zežgal. Dala je tedaj testament na stran, Neži Kukman pa vseeno povedala, da je v «šparherdu» sežgala listino. In tako je Neža Kukman umrla v zavesti, da je Kajdižev testament sežgan. Po smrti Neže Kukman je Zamejčeva kuharica kaka dva ali tri dni molčala o testamentu, potem pa ga je nesla h kanoniku Kajdižu in mu vse lepo razložila, kako je dobila nalog sežgati listino, kako jo je potem pustila čez noč v štedilniku in kako ga Bog s čudežem posegel vmes. Tudi je Kajdižu povedala, da je slepila Nežo Kukman s tem, da je testament res zažgan. In gospod kanonik Kajdiž je vzel osmojeni testament in ga nesel junaško k sodnji.

Sodišče je zaslišalo vse priče od kanonika Kajdiža do lemenatarskega hlapca v zadevi tega testamenta. Najprej sodišče pokliče kanonika Tomaža Kajdiža, ki se

je lovil pri vsakem vprašanju sodnikovim in govoril kaj neokretno. Tudi ostale priče: šenklaški mežnar, lemenatarski hlapec in hišnik so govorile precej nesoglasno. Najbolj zanimivo se je obnašala Zamejčeva kuharica Ana Brodnik. Pri tej priči je bilo takoj spoznati, kako zavija resnico in da zamolči glavne reči. Ta ženska je lagala pod prisego. Stopivša v dvorano zaničljivo premeri sodišče, potem pa, ko opazi mežnarja in hlapca, gre k njima in jim poda roko. Med prisego se je ta Ančka, kakor jo je kanonik Kajdiž parkrat imenoval, nekako zaničljivo smejala. Predsednik jo je moral opominjati, da gre tukaj za resno stvar. Ko je izpovedala glede testamenta, je bila odpuščena. Med vrati pa je zaklicala: Zdaj pa grem svojemu gospodu večerjo kuhat, in tu sem ne pridem več, četudi policaji pome pridejo. Ako se primerja pričevanje Zamejčeve kuharice s pričevanjem kanonika Kajdiža, postane cela zadeva prozorna kakor steklo. Kuharica je dobila testament z naročilom, da ga uniči. In uničila ga je vpricho Neže Kukman. Pozneje pa, videč, da testament vsled slučaja ni bil uničen, je sklenila, obdržati ga proti volji zapustnice in tako oškodovati njene dediče. S tem je ta Ančka zakrivila deloma hudodelstvo goljufige. Po zopetnem zaslišanju kanonika Kajdiža je sodišče proglasilo sodbo, s katero se **tožbi v polnem obsegu ugoti** in takoimenovani Kajdižev testament do zadnje pičice razveljavlja.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Genjenim naročnikom! S prihodnjo številko poteče polletna naročnina. Vsled tega uljudno prosimo vse one, ki imajo list plačan samo za pol leta, da nam te dni vpošljejo nadaljno naročnino, da bodo mogli redno dobivati vse številke. Upravništvo «Gorenjca».

V Lescah je zmagala pri občinskih volitvah dne 13. junija enoglasno narodno-napredna stranka.

Fej, trikrat fej kranjskim katoliškim barbarom! Piše se nam iz blejskega okraja: V zadnji «Gorenjčevi» številki objavljeno pojasnilo: «Nekaj groznega» na ono podlo «Slovenčevu» brzojavko iz Kranja, v kateri se hudobno in neumno ščuje zoper kranjske naprednjake, češ, da so dali zastopj prepeljati nemške tehnike na Jezersko, mora vzbuditi pri vseh zavednih in pametnih Gorenjcih največje ogorčenje in zaničevanje nad kranjskimi klerikalci! Ljudje, ki se poslužujejo tako podlih in nesramnih sredstev, da bi izpodkopali pri svojih nevednih butcih okrog po deželi ugled in zaupanje do poštenih kranjskih naprednih meščanov, morejo biti le klerikalne propalice in klerikalni faloti «prve vrste», ki ne zaslužijo drugega, kakor da bi se jim jih nametalo pošteno mero na katoliške hrbte. — Od druge strani pa se nam piše v tej zadevi med drugim: V naše lepe gorenjske kraje prihaja vsako leto veliko število tujcev od vseh strani sveta in iz vseh narodnosti. To pa je naši mili domovini in našim dragim rojakom le v čast in korist, kajti, ako več ljudi bode videlo naravne krasote naših krajev, toliko bolj bodo ti zasloveli okrog po svetu in kolikor več tujcev se bode mudilo pri nas, toliko več denarja bodo tu pustili. Nekateri Gorenjci spravijo vsako leto lepe dohodke, ki jih dobe od tujcev, in med temi Gorenjci so liberalci in klerikalci! Mi pa moramo ne le zaradi tega, temveč tudi zato, ker to zahteva uljudnost in olikanost, biti vselej prijazni in postrežljivi z vsakim tujcem, pa naj si že bode ta katerekoli narodnosti, ako se le dostojno vede in ne žali našega narodnostnega čuta! Še neotesani barbari in divjaki smatrajo prijazno in postrežljivo vedenje z nesovražnimi in neoboroženimi tujci za lepo in potrebno čednost. Nas Slovence že zdaj radi sovražni politični Nemci in Lahi srdito napadajo ter slikajo kot neolikane barbore o vsaki najmanjši priložnosti in večkrat brez opravičenega vzroka. Ako pa naši klerikalci s takimi vestmi, kakor je ona brzojavka iz Kranja v «Slovenču», hočejo barbarstvo šele upeljati, potem res ne vemo, kako si še upajo ti ljudje v svojih ostudnih listih dan na dan bahati, da izobrazujejo slovensko ljudstvo in rešujejo njegovo čast! Takih kulturonošcev nas Bog obvaruj, in dobro bo za nas!

Napad na našega cesarja. Zadnjič smo poročali, da je nek človek skočil proti kočiji, v kateri se je peljal naš cesar iz cesarske palače v Schönbrun. Sedaj se je izkazalo, da je napadalec, 26 letni Jakob Reich, norec, ki je bil že v norišnici. Odvedli so ga zopet v norišnico.

Poročil se je minulo sredo g. Fran Omersa ml., sin tukajšnjega veletržca g. Franca Omersa, z gospico Kristino Bučarjevo iz Ljubljane.

Poslanec dr. Andrej Ferjančič je minulo sredo govoril pri razpravi o lokalnih železnicah, omenjal tržiško železnico in toplo priporočal zgradbo železnice Škofja Loka - Železniki.

Papež Leon XIII. — umrl? V soboto in nedeljo so se raznašale vesti, da je papež umrl. V Ljubljani je ta novica šla od ust do ust. V nedeljo zjutraj pa je prinesel sobotni «Slovenec» celo brzovjavo z debelimi črkami, da je papež umrl, kakor se govori na Dunaju in v Budimpešti. Nam se je ta vest precej ni zdela neverjetna, zlasti, ker je isti dan po poročilih listov papež sprejel celo vrsto avdienc, vendar smo verjeli pobožnemu «Slovincu», ki nas je speljal na led, in s tremi vrsticami naznanili na oknu tiskarne, da je papež umrl. Ves dan so potem ljudje hodili gledat to novico in nas popraševali, če je to res. V nedeljo popoldne smo se informirali v Ljubljani in se nam je sporočilo, da je papež popolnoma zdrav in da so vse vesti o kaki hujski boleznii ali o smrti papeževi neresnične. Resnica je le, da je vest o umoru srbskega kralja papeža silno potrla in vznemirila.

Iz Žirovskega vrha nad Škofjo Loko. Ker se nismo mogli osebno posloviti od našega «dobrega prijatelja» kapelana Marevža Sušnika, ki je odšel v Selca, se tem potom vsi liberalci iz Žirovskega vrha nad Škofjo Loko poslavljamo od njega ter mu kličemo: Srečen pot! Tine Stebeljev in Janez Volšarjev sta Vam, g. kapelan, zložila lepo pesmico, katero pošiljamo slay. uredništvu «Gorenjca», da jo, ako Vas mika, Vam pošlje.

Pojasnilo. V predzadnji številki Vašega cenjenega lista je tiskana neka notica o hranilnični knjižici, katera se nahaja v zapuščini pokojnega gospoda župnika koprivniškega Antona Payerja. Ker je iz dotične jasno, da se hoče pokojnemu gospodu župniku Antonu Payerja očitati, da si je on to knjižico pridobil nepoštenim potom, si dovoljujem jaz kot zastopnik jedine sestre pokojnega župnika, gospodične Eme Payer, c. kr. poštarice v Begunjah pri Lescah, prositi, da sprejmete v Vaš cenjeni list v tej zadevi tole pojasnilo: Dotična knjižica se glasi na Antona Krašovca in je bila prava last zmrlega župnika. Ko je bil on še kapelan v Moravčah, je naložil dne 16. marca 1874 pri kranjski hranilnici znesek 400 gld. Ta denar je naložil na svoje krstno ime in na ime Krašovec, ker je bil on na Krasu rojen. Znano je, da je pri nas zelo razširjena navada, da se naloži denar pri denarnih zavodih na izmišljena imena, ker po pravilih vsakdo lahko denar dvigne, kdor prezentira knjižico. Na navedeno knjižico je on sam dvignil dne 26. septembra 1874 znesek 100 gld. in dne 16. januarja 1875 znesek 200 gld. Na to je pa naložil na isto knjižico zopet dne 14. novembra 1881 znesek 1000 gld. Jaz mislim, da je o tem zadeva dovolj pojasnjena. Izraziti pa moram svoje mnenje, da naj nikdo ne blati spomina moža-poštenjaka, kakoršen je bil zamrl gospod župnik Anton Payer, dokler ne ve o kaki stvari več povedati, nego je povedanega v navedeni notici. V Radovljici, dne 12. junija 1900. Dr. Janko Vilfan.

Nesreča. Piše se nam: Na Dobravi nad Škofjo Loko je padel 28. m. m. 79 let stari tesarski mojster Matija Homec, doma iz Žirovskega vrha, tako nesrečno iz strehe, da je bil takoj mrtev. Možgani in oči so se mu izlile kar po tleh.

Kranjska podružnica slovenskega planinskega društva je sklenila v svoji zadnji seji, da priredi v letošnji sezoni naslednje izlete: Dne 28. in 29. junija na Dobrač, v mesecu juliju na Češko kočjo in avgusta na Triglav o priliki otvoritve hotela v Vratih pod Triglavom, pozneje pa na Kamniško sedlo in Zajzere pod Višarjem, kateri kočji se gradita in bosta še v letošnji sezoni dogradeni. Odhod na Dobrač ob lep m

vremenu dne 28. t. m. ob 8. uri z vlakom iz Kranja. Kosilo se bode v Beljaku; odtod z vozom čez Mittewald (letovišče v posebni lepi legi) v Pliberk in odtod peš na vrh Dobrača (2 1/2 ure), kamor se dospe proti večeru. Tam prenočišče. Drugo jutro nazaj čez sv. Duh peš v gorke toplice Beljak (Warmbad Villach) in s popoldanskim vlakom od ondi proti domu. Dobrač je zelo lahko pristopna partija, ker vodi do vrha vozna pot, in je raz i-tega eden najlepših razgledov v celih Alpah. Na vrhu je zelo udoben hotel z zelo zmernimi cenami in dvoje cerkvā. Pot čez Mittewald in Pliberk je posebno zanimiva, nič manj ona čez sv. Duh v toplice Beljak. To partijo posebno priporočamo radi lahkote dostopa za udeležbo našim cenjenim damam.

Veselico priredi pevski zbor s šolsko mladino v Naklem v nedeljo dne 21. junija 1903 ob 4. uri popoldne v prostorih gospe M. Korenčan. Razpored: 1. Pozdrav; 2. Banovci, moški zbor; 3. Kameniti ribič, deklamacija; 4. Vesela družba, mešani zbor; 5. Sirota, otročja igra; 6. Slavčku, moški zbor; 7. Zgubljena hči, igra v 10. prizorih; 8. Pevec, mešani zbor; 9. Kdo bo pomil lonec? šaljivi prizor. Vstopnina: Stojišča 40 vin., sedeži 80 vin. (Za otroke se plača polovico.) Čisti dohodek se porabi za šolska učila.

Popoldansko predstavo prirede pevci prostovoljnega gasilnega društva v Stari Loki v nedeljo dne 21. junija 1903 na dvorišču Starološke grajsčine. Vspored: «Genovefa». Igrokaz v 5. dejanjih. Vstopnina: Sedeži I. in II. vrste po 1 krono, ostali sedeži po 80 vin., stojišča po 40 vin. Začetek točno ob pol 4. uri popoldne. K obilni udeležbi se uljudno vabi. NB. V slučaju neugodnega vremena se predstava preloži na nedeljo 28. junija, sicer pa se bode isti dan ponavljala.

Občni zbor kmetijske podružnice v Begunjah se vrši jutri v nedeljo ob treh popoldne.

V. peš-izlet «Gorenjskega Sokola» se vrši jutri popoldne ob 1/2 2. uri v Trboje. Odhod iz telovadnice.

Umrl je vtorek v Kranju vpokojeni c. kr. okrajni tajnik g. Mihael Schorl, star 83 let. Nazadnje služboval je v Radovljici, v Kranju je pa preživel v pokoju kakih 15 let. Rodom Ljubljanečan je bil po mišljenju «ein alter Krainer», sicer pa dovtipnež, ljubezniv in izboren družabnik. Še kot dijak je bil član «nacionalne garde» in sploh se je najraje spominjal dogodkov iz pomembnega l. 1848. N. v m. p.! — Schorl je poznal pesnika dr. Franceta Preširna in je s ponosom poudarjal, da je večkrat z njim govoril. V njegovi zapuščini se nahaja poleg različnih zbir in starih knjig tudi Preširnova doktorska diploma. Trdno se nadejamo, da bo deželni odbor ta spomin na vlikega pesnika nabavil za deželni muzej.

„Cesar“ — umrl! Kdo ga ni poznal med Ljubljano ter Kranjem in po širnem sorskem polju vtorek, dne 16. t. m. doma v Guncjah pri Št. Vidu zmrlega poštenjaka, voznika Matijo Kregarja? Šele sedaj ob njegovi smrti so ljudje izvedeli, da se je pisal za Kregarja, sicer so pa staro gorenjsko grčo v jerhastih hlačah in visokih škornjah klicali vsi le za „Cesarja“. Nad 60 let je po trikrat na teden, ob vsakem vremenu prevažal s teškimi konji na „tajslih“ različno blago iz Ljubljane v Kranj in obratno. Ustrašil se tudi ni gorenjske železnice, in prav zato, da bi se iznebila sitne „konkurence“, je železnica znižala voznino za tovore med obema mestoma — a Cesar je vozil naprej! V pondeljek zjutraj, ko se je odpravljal v Kranj, ga je v domačem hlevu konj hudo poškodoval, kar je povzročilo smrt krepkega, utrjenega in še popolnem čilega 77 letnega korenjaka. Užival je pri ljudeh nemejeno zaupanje, saj je bil poštenjak od nog do glave, zraven pa uljuden in postrežljiv: prava stara korenina. Žnjim je izginil pač zadnji večji „furman“ iz nekdanj po velikem prometu tako sloveče cesarske ceste med Ljubljano in Kranjem. Blag spomin vrlému možu!

Surovost. Neznani ponočnjaki so včeraj ponoči izrezali županu Strupiju v Čirčah dve konjski opravi in odrezali 46 jabolčnih in hruševih ceplencev. Škoda se ceni na 600 kron. Zeleti je, da pride sodnija zlobnežem do živega in da jih pošteno kaznuje.

II. promenadni koncert tukajšnje meščanske godbe se vrši jutri dopoldne v «Zvezdi».

Poštni voz (brek) za turiste s šestimi sedeži vozi od 15. t. m. do 15. septembra iz Kranja po kokrški dolini do Povšnarja (p. d. Leskovca). Voz se odpelje iz Kranja (izpred tukajšnje pošte) ob 1/2 2 uri pop. in se vrne ob 7. uri zvečer.

V Žirovnici je umrla ondotna poštna ekspeditorica gospica Lucija Schott.

Drobiž iz Gorenjskega. V Velesovem je umrl ondotni župnik-zlatomašnik g. Blaž Petrič v visoki starosti 79 let. V njegovi zasebni blagajni so našli le 36 1/2 vin. — Živinozdravniško predavanje se vrši jutri v nedeljo. 21. junija v Kokri, občina Preddvor, dne 28. junija Sovodaju, občina Oslica in dne 5. julija Podborštom, občina Sorica. — Kmetijska podružnica v Begunjah je dobila dovoljenje, da napravi tombolo. — Zgorelo je dne 12. t. m. gosposdarsko poslopje Francu Sajevidu na Reki v kamniškem okraju. Škode ima okrog 2000 kron.

Umrli je v Ljubljani dne 12. junija veletržec in posestnik g. Franc Ks. Souvan. N. v m. p.!

Listnica uredništva.

Prejeli smo z Dunaja daljši dopis o obč. zboru «Save», okrožnico odbora za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik, dopisa iz Lesec in Mavčič ter še par drugih manjših notic iz radovljiškega okraja, kar pa moramo vsled pomanjkanja prostora odložiti za prihodnjič. Hvala! Prosimo potrpljenja.

Izgubila se je **zlata verižica** od zapestnice od glavnega trga in «Zvezde» do pokopališča. Poštenemu najditelju je obljubljena dobra nagrada. Odda naj se pri gospej Mariji Mayrjevi v Kranju. 133—1

Lepo in veliko stanovanje

v Pettanovi hiši

se s 1. julijem t. l. odda v najem. 136—1
Več se izve pri tukajšnjem mizarškem mojstru M. Ažmanu.

Proda se

rž za požeti na Žolarjevi njivi malo nad Bekseljnovo gostilno v Kranju. Ondi je tudi kozolec in pristava. Rži je dva dela, na enem kraju je sejane 9 mernikov, na drugem pa 4 1/2 mernika, zraven je tudi 9 mernikov **ovsa**, ki se bo tudi iz proste roke prodal dne 30. junija od 10. ure dopoldne do 3. ure popoldne na njivi.

Obenem se naznanja, da se proda tudi njiva s kozolcem in pristavo vred ali pa da v najem. 131—1

Več se zve pri lastniku **Matevžu Berčiču, Rupa št. 8** pri Kranju.

Omara za led

(Eiskasten) pripravna za kakega gostilničarja, še v dobrem stanu, se poceni proda.

Povpraša naj se pri gospej **Ljudmili Dolenz**, posestnici v Kranju. 132—1

Fran Omersa ml.
Kristina Omersa

roj. Bučarjeva
poročena

Kranj Ljubljana

17. rožnika 1903 129

Travnik

na kranjskem polju se da pokositi ves ali razdeljen v štiri dele. Več se izve pri

Josipu Krennerju

128—2

Savsko predm. št. 16.

Vtorek zvečer na sv. Joštu veliki kres z umetalnim ognjem.

Izletniki dobrodošli!

134—1

The Continental
Bodega Company

68—12

Najboljša garantirano pristna

južna vina

Portwein, Sherry, Madeira, Marsala, Malaga
i. t. d.

se dobivajo

v Kranju in v Škofji Loki pri Francu Dolencu.

Pozor!

Pozor!

Naznanilo in priporočilo!

Slavnemu občinstvu in častitim gostom uljudno naznanjam, da sem prevzel in bodem otvoril v nedeljo 21. junija staro dobro znano gostilno

„pri **Jelenu**“

kjer bodem točil vsakovrstna pristna vina, kakor tudi **Auerjevo** in **Reininghausovo marčno pivo**. Imam tudi zalogo **Auerjevega piva**.

Sprejem gospode na hrano in oddajam prenočišča za tujce! Skrbel bodem vedno za dobro in točno postrežbo! 135—1

Z odličnim spoštovanjem se priporočam

Ivan Pešec, gostilničar.

Vsak, kdor ima prašiče

naj da zdravemu prašiču vsak teden eno polno žlico med krmo:

81—5

Kranjske redilne moke za prašiče

doktorja pl. Trnkoczyja krmilno in hranilno sredstvo
zboljšuje, pomnožuje:

meso! mast! rejo! zdravje!

Dobiva se 1 zavojček 50 vinarjev pri trgovcih ali pa 5 zavojčkov poštnine prosto z všeto zavojnino za 3 krome proti povzetju

v tovarniški zalogi lekarna Trnkoczy, Ljubljana.

Na stotine zahvalnic, tudi uradno poverjenih o dobrih vspehih pri zdravih in bolnih prašičih prihaja vsak dan. Iste so vsakemu na razpolago in se na zahtevanje pošiljajo poštnine prosto.

Uradno poverilo.

Predloženi prepis se popolnoma strinja pisanemu originalu na dopisnici, katera ima znamke za 4 šlerje in 2 vinarja.

Ljubljana, tretjega oktobra identsisóedvetstoena.

(Notarski pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Spoštovani gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila revni. Slučajno sem dobil od enega mojih ljudi za poskušnjo en zavojček redilnega praška (moka) za prašiče. Človek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti, strašansko veliko požro, tako, da so se čez nekoliko dni močno izredili, hvala temu izbornemu sredstvu. Morem isto vsakemu najbolje priporočiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosím z obratno pošto pet zavojev redilnega praška (moke) za prašiče. Belišče, Slavonija, 31. oktobra 1900.

Z velespoštovanjem

Josip Englisch
železniški nadziretelj.

Izjava.

Podpisani izjavljam, da pisma na c. kr. kmetijsko društvo z dne 11. marca 1903 proti J. Žarku iz Lesec nisem pisal jaz in da z istim nisem v nikaki zvezi.

132—1

Hraše pri Lescah, dne 18. junija 1903

Anton Meršol.

Rodbina Schörl se najtopleje zahvaljuje za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu.

V Xranju, dne 19. junija 1903.

134

Večkrat premiano!

Glinaste peči, štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporoča prva in največja

tovarna

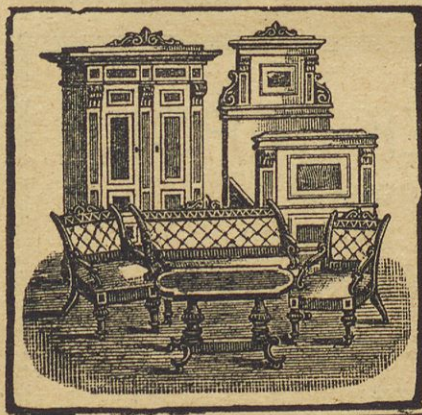
pečij in glinastih izdelkov

August Dreise

v Ljubljani.

115—5

R. LANG, Ljubljana (Kolizej)

tovarna za modroce na peresa in posteljno opravo, saloga pohistva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob, otročjih vozičkov, naslonjačev, počivalnikov (sofa, kanape, divan) in sobno opravo 94—9

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje zastoj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

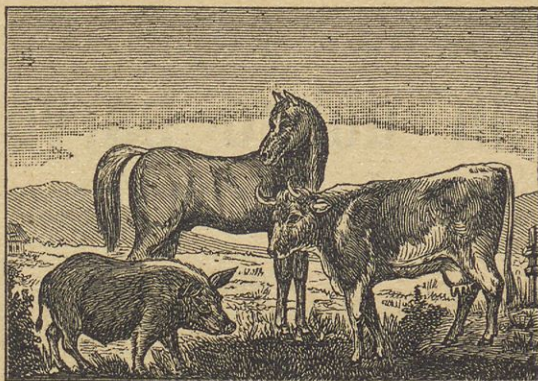
priporoča

15—22

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno. Plačila po dogovoru.

Plačila po dogovoru.

Vsi kmetovalci

se lahko prepričajo, da je najboljšo sredstvo konje, krave, telice, vole, prašiče, ovce i. t. d. obdržati zdrave, močne, ješče in debele če se jim pri-mešuje h krmu

živinski prašek

iz lekarne Piccoli, pri Angelju, Ljubljana Dunajska cesta.

En zavoj $\frac{1}{4}$ kilogr. stane 50 vin., 10 zavojev 4 krone. — Zunanja naročila po povzetju.

Spoštovani gospod Piccoli, lekar v Ljubljani.

Po večletni uporabi pri svoji živini in po velikem povpraševanju od svojih znancev in družih po Vašem živinskem prahu; prišel sem do prepričanja, da je vaš živinski prah izborno zdravilo, katero bi se ne smelo v nobenem hlevu pogrešati.

Z odličnim spoštovanjem

And. Kocjančič.

Podgora pri Gorici, 13./VI. 1902.

II. 162—33

Andrej Boucon

149-40 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

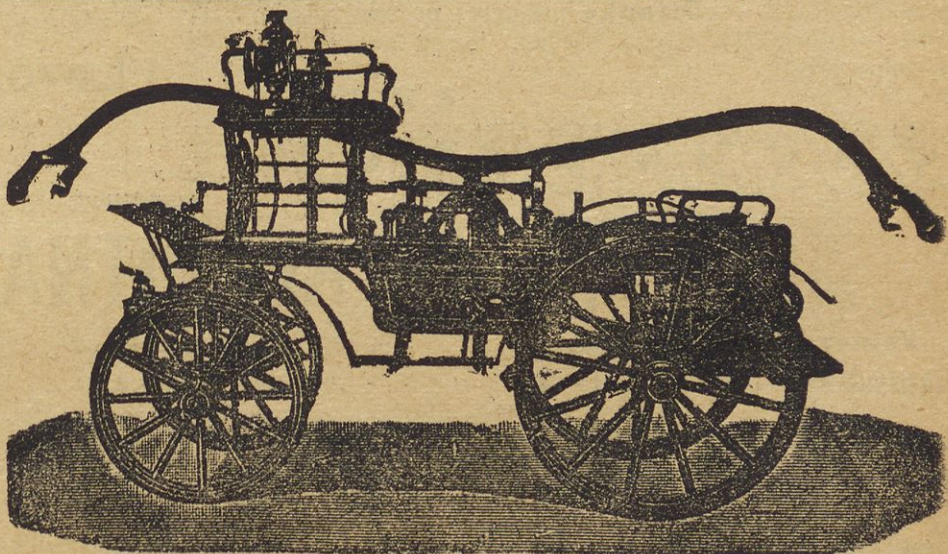
VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko spadajočih predmetov, kise izvršujejo natančno po naročilu.

Zunanja naročila se izvršujejo točno in po najnižjih cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastoj in frankovano.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Kresovi se gotovo najlepše vidijo „pri gostilni Kroni“ v Kranju. 136—1

Kdor hoče kupiti ceno in dobro barvo 85—10

pravega domačega izdelka, brez vsake zmesi (Schwer-spatt), kakor se nahaja v nekaterih tovarniških barvah, naj se blagovoli obrniti na domačo zalogo

J. Wohlgemuth
v Kranju, glavni trg št. 118.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik
LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne križe, štedilnike i. t. d. 125—3

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepene v najboljših kakovostih. — Strelovodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861. **L. M. ECKER** Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba straniš in kopalnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti jamstvu primernega, trpežnega dela. — Proračuni na zahtevanje brezplačno. 118—47

Kadar pridete v Ljubljano

izvolite si ogledati
v Špitalski ulici št. 5

moj novo urejen, bogato založen **suknen oddelek**, broječ blizu 1000 različnih vzorcev zadnjih novosti, modni kamgarn in ševijot, lovsko sukno, dosking, trikot, peruvijen i. t. d. — **Ostanke** prodajam po zelo znižani ceni. — Postrežba strogo solidna. Vzorcei na zahtevo poštno prosto.

110—6

R. Miklauc.

Ljubljanska KREDITNA BANKA

Polnovplačani akcijski
kapital K 1,000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-ujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija). 11—23

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

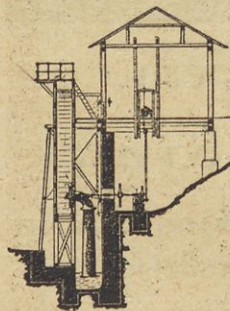
Otvoritev vinske trgovine

na debelo in na drobno v zaprtih posodah. Cena je na drobno po 28 kr. liter. V zalogi imam črno, rudeča in belo istrijansko vino raznih vrst po najnižji ceni. Ob nedeljah in praznikih do 2. ure popoldne, v Kranju, št. 9.

130—1

Marko Bratovič,
Blaž Rados.

G. Tönnies

117—4

tovarna za stroje, železo in kovino-livarna v Ljubljani priporoča kot posebnost **žage in vse stroje** za obdelovanje lesa.

Francis-turbine osobito za žagine naprave zvezane neposredno z vratilom, Sesalno-generatorski plinski motorji, najcenejša gonilna sila 1 do 3 vin-za konjsko silo in uro.

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 97—51

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Čeniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

ČLOVEK IN POL.

ROMAN.

Napisal IVAN ŠORLI.

Lično opremljena knjiga v izvirnem zavoju

po načrtu akad. slikarja Iv. Vavpotiča.

Cena brošir. K 2'50, po pošti K 2'70.

96—52

Izdal

Lavoslav Schwentner

založnik in knjigotržec v Ljubljani.

Tedenski sejem v Kranju dne 15. t. m.

Prignalo se je 188 glav goveje živine, 5 telet, 292 prašičev, — ovc, — kozlov, — buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 7.65, prosa K 8.50, ovsa K 7.—, rži K 7.—, ajde K 9.—, ječmena K 7.—.

Knjige: „Večna molitev“ in „Proračun funtov na kilograme“ se dobi v bukvarni

Pavel Bizjak v Kranju

127—2

zraven velikega vodnjaka št. 118.

Glavna slovenska
hranilnica in posojilnica

registrowana zadruga z neomejeno zavezo

pisarna na Kongresnem trgu št. 14 tik nunske cerkve
v Ljubljani

sprejema in izplačuje hranilne vloge in
obrestuje po 4 1/2%

od dne vložitve do dne vzdige brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje pretregalo.

43—16

Vljudna prošnja:

Prikupovanjune zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

62—14

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom

„MERKUR“ Peter Majdič v Kranju.

Priporoča bogato zalogo po nizki ceni, kuhinjsko posodo, mizarско, ključavničarsko, kovaško, zidarsko, črevljarsko orodje in orodje za poljedelce, kakor pljuge, lemeža, vile, motike, sekire, železne grablje; nadalje štedilna ognjišča, nagrobne križe, vodne žage, pile, kovanje za okna in vrata, žico, žičnike, katranovo lepko, železno in pocinkano ploščevino, karbolinej, trsje za obijanje stropov, vlite kotle, fine travne kose, kakor n. pr. z znamko Ciril in Metod, katere imam le jaz v zalogi, potem srpe in brgamaške osle,

Zaloga svežilk!

Roman- in Portland-cement, traverze,
stare železniške šine

šine za kolesa, podvozi in drugo železo, sesalke za vodnjake, cevi in vsakovrstno špecerijsko blago.

Zaloga različnih barv!

Kreditno društvo v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

je pričelo poslovati **dne 1. januarja 1903 v Kranju na glavnem trgu v hiši g. K. Floriana št. 194.**

Uraduje se vsak dan ob delavnikih od 9. do 12. ure dopoldne, ob ponedeljkih in smajnih dneh pa tudi popoldne od 2. do 4. ure.

Hranilne vloge se obrestujejo po

4¹/₂ %

brez vsakega odbitka ter plačuje „Kreditno društvo“ rentni davek za vlagatelje iz svojega.

Obresti se računajo od 1. oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve do 1. oziroma 15. pred dnevom vzdignjenja. Nevzdignene obresti se prištevajo koncem leta kapitalu.

Posojila se dovoljujejo na osobni kredit, zastave in tudi na hipoteke proti primerni obrestni meri.

V upravnem svetu so:

Franc Krenner, podpredsednik.

Janko Majdič, predsednik.

Rudolf Kokalj, pisarniški ravnatelj.

Karol Jäger.

Josip Kovač.

Nadzorstvo:

Vinko Majdič.

Peter Mayr.

Dr. Valentin Štempihar.

Ciril Pirc.

Ivan Rakovec.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrto leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.